P9_TA(2021)0346

EU:n ja Naton yhteistyö transatlanttisten suhteiden puitteissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2021 EU:n ja Naton yhteistyöstä transatlanttisten suhteiden puitteissa (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),

— ottaa huomioon Pohjois-Atlantin sopimuksen,

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston ja erityisesti sen 21 ja 42 artiklan,

— ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n ja Naton välisistä suhteista ([1]),

— ottaa huomioon 11. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman sotilaallisesta liikkuvuudesta ([2]),

— ottaa huomioon 14. helmikuuta 2019 antamansa päätöslauselman INF-sopimuksen tulevaisuudesta ja vaikutuksesta Euroopan unioniin ([3]),

— ottaa huomioon Pohjois-Atlantin puolustusliiton (Nato) pääsihteerin 2. elokuuta 2019 antaman julkilausuman keskipitkän matkan ydinaseita säätelevästä INF-sopimuksesta,

— ottaa huomioon 26. marraskuuta 2019 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY ja valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä annetun direktiivin 2008/118/EY muuttamisesta unionin puitteissa toteutettavan puolustustoiminnan osalta ([4]),

— ottaa huomioon 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus ([5]),

— ottaa huomioon 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus ([6]),

— ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2021 antamansa päätöslauselman direktiivin 2009/81/EY täytäntöönpanosta puolustus- ja turvallisuusalan julkisten hankintojen osalta ja direktiivin 2009/43/EY täytäntöönpanosta puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtojen osalta ([7]),

— ottaa huomioon EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisesta globaalistrategiasta 14. marraskuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät ”Jaettu näkemys, yhteinen toiminta: vahvempi Eurooppa”,

— ottaa huomioon suoraa täytäntöönpanoa sisältämättömien EU:n YTPP-alan sotilasoperaatioiden suunnittelu- ja toteutusjärjestelyjen määrittämisestä sekä Somalian turvallisuusjoukkojen kouluttamiseen osallistumista koskevasta Euroopan unionin sotilasoperaatiosta annetun päätöksen 2010/96/YUTP, Malin asevoimien kouluttamiseen osallistumista koskevasta Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, EUTM Mali, annetun päätöksen 2013/34/YUTP ja Keski-Afrikan tasavallassa toteutettavasta Euroopan unionin YTPP-sotilaskoulutusoperaatiosta (EUTM RCA) annetun päätöksen (YUTP) 2016/601 muuttamisesta 8. kesäkuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2017/971 ([8]), jolla perustettiin sotilaskriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavara (MPCC),

— ottaa huomioon komission 7. kesäkuuta 2017 pohdinta-asiakirjassaan Euroopan puolustuksen tulevaisuudesta (COM(2017)0315) esittämän puolustuspoliittisen toimenpidepaketin,

---

([1]) EUVL C 28, 27.1.2020, s. 49.
([2]) EUVL C 388, 13.11.2020, s. 22.
([3]) EUVL C 449, 23.12.2020, s. 149.
([4]) EUVL C 232, 16.6.2021, s. 71.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0009.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0008.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0102.
([8]) EUVL L 146, 9.6.2017, s. 133.

Keskiviikko 7. heinäkuuta 2021

— ottaa huomioon 13. ja 14. joulukuuta 2018 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät turvallisuudesta ja puolustuksesta,

— ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät turvallisuudesta ja puolustuksesta,

— ottaa huomioon 5. marraskuuta 2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/1639 niiden yleisten edellytysten vahvistamisesta, joiden mukaisesti kolmansia valtioita voitaisiin poikkeuksellisesti kutsua osallistumaan yksittäisiin PRY-yhteistyön hankkeisiin ([9]),

— ottaa huomioon 16. marraskuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät aiheesta ”Euroopan teollisuuden dynaamisuuden, kestokyvyn ja kilpailukyvyn paranemista edistävä elpyminen”,

— ottaa huomioon 20. marraskuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät PRY-yhteistyön strategisesta tarkastelusta 2020,

— ottaa huomioon 6. toukokuuta 2021 annetun neuvoston päätöksen hyväksyä Yhdysvaltojen, Kanadan ja Norjan osallistuminen sotilaallista liikkuvuutta koskevaan PRY-hankkeeseen,

— ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät EU:n yhteistyöstrategiasta Intian ja Tyynenmeren alueella,

— ottaa huomioon Yhdysvaltojen päätöksen liittyä uudelleen Pariisin sopimukseen,

— ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2021 pidetyssä EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksessa annetun yhteisen julkilausuman,

— ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2021 pidetyssä EU:n ja Kanadan huippukokouksessa annetun yhteisen julkilausuman,

— ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon 6. marraskuuta 2020 ehdottaman ilmastonmuutosta ja puolustusta koskevan etenemissuunnitelman,

— ottaa huomioon 2. joulukuuta 2020 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”EU:n ja Yhdysvaltojen uusi toimintasuunnitelma kansainvälisen muutoksen aikaansaamiseksi” (JOIN(2020)0022),

— ottaa huomioon 10. ja 11. joulukuuta 2020 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät EU:n ja Yhdysvaltojen suhteista,

— ottaa huomioon 22. maaliskuuta 2021 annetun neuvoston päätöksen Euroopan rauhanrahaston perustamisesta,

— ottaa huomioon 16. joulukuuta 2020 annetun komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”EU:n kyberturvallisuusstrategia digitaaliselle vuosikymmenelle” (JOIN(2020)0018),

— ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Strateginen lähestymistapa selviytymiskykyyn EU:n ulkoisessa toiminnassa” (JOIN(2017)0021),

— ottaa huomioon 26. helmikuuta 2021 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston jäsenten julkilausuman turvallisuudesta ja puolustuksesta,

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston neuvottelijoiden välillä 10. joulukuuta 2020 tehdyn sopimuksen Euroopan puolustusrahastosta,

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston 18. joulukuuta 2020 saavuttaman poliittisen yhteisymmärryksen naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineestä (NDICI) seuraavalla monivuotisen rahoituskehyksen kaudella (2021–2027),

— ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2003 tehdyn EU:n ja Naton tietoturvallisuussopimuksen,

([9]) EUVL L 371, 6.11.2020, s. 3.

— ottaa huomioon Varsovassa 8. heinäkuuta 2016 allekirjoitetun Eurooppa-neuvoston ja Euroopan komission puheenjohtajien sekä Naton pääsihteerin yhteisen julkilausuman EU:n ja Naton yhteistyöstä,

— ottaa huomioon EU:n ja Naton neuvostojen 6. joulukuuta 2016 ja 5. joulukuuta 2017 vahvistamat 74 yhteistä ehdotusta Varsovan yhteisen julkilausuman täytäntöön panemiseksi,

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja Euroopan komission puheenjohtajan sekä Naton pääsihteerin 10. heinäkuuta 2018 Brysselissä allekirjoittaman EU:n ja Naton yhteistyötä koskevan yhteisen julkilausuman sekä Pohjois-Atlantin neuvoston Brysselissä 11. ja 12. heinäkuuta 2018 pidettyyn kokoukseen osallistuneiden valtion- tai hallitusten johtajien Brysselin huippukokouksen julkilausuman,

— ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan ja Naton pääsihteerin viisi edistymiskertomusta, jotka koskevat kesä- ja joulukuussa 2017 sekä kesäkuussa 2018, 2019 ja 2020 yhdessä esitettyjen yhteisten ehdotusten täytäntöönpanoa,

— ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteen nro 16, jolla pyritään edistämään oikeudenmukaisia, rauhanomaisia ja osallistavia yhteiskuntia kestävän kehityksen hyväksi,

— ottaa huomioon ydinsulkusopimuksen VI artiklaan sisältyvän ydinasevaltioita koskevan ydinaseriisuntavelvoitteen,

— ottaa huomioon Pohjois-Atlantin neuvoston kokoukseen Walesissa 5. syyskuuta 2014 osallistuneiden valtion- tai hallitusten johtajien antaman Walesin huippukokouksen julkilausuman,

— ottaa huomioon Brysselissä 14. kesäkuuta 2021 pidettyyn Pohjois-Atlantin neuvoston kokoukseen osallistuneiden valtion- ja hallitusten päämiesten antaman Brysselin huippukokouksen julkilausuman,

— ottaa huomioon G7- johtajien 13. kesäkuuta 2021 antaman julkilausuman aiheesta ”Globaalien toimien yhteinen agenda paremman jälleenrakentamisen takaamiseksi”,

— ottaa huomioon Genevessä 16. kesäkuuta 2021 järjestetyn Yhdysvaltojen ja Venäjän huippukokouksen,

— ottaa huomioon YK:n aseidenriisuntaohjelman ”Yhteisen tulevaisuutemme turvaaminen”,

— ottaa huomioon Naton pääsihteerin nimittämän mietintäryhmän 25. marraskuuta 2020 julkaiseman raportin ”Nato 2030: United for a New Era” ja siihen liittyneen tapahtuman, jossa puheenjohtajina toimivat Thomas de Mazière ja Wess Mitchell,

— ottaa huomioon NATO 2030 Young Leaders Group -ryhmän 4. helmikuuta 2021 julkaiseman raportin ”Nato 2030: Embrace the change, guard the values”,

— ottaa huomioon Naton pääsihteerin vierailun komission jäsenten kollegion kokouksessa 15. joulukuuta 2020,

— ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan osallistumisen Naton puolustusministerien kokoukseen 17. ja 18. helmikuuta 2021 sekä Naton ulkoministerien kokoukseen 23. ja 24. maaliskuuta 2021,

— ottaa huomioon komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin 14. syyskuuta 2016 pitämän puheen unionin tilasta,

— ottaa huomioon Naton ja EU:n poliittisten johtajien lausunnot 19. helmikuuta 2021 järjestetyssä Münchenin erityisturvallisuuskonferenssissa ”Beyond Westlessness”,

— ottaa huomioon keskustelun, joka käytiin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) ja yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (YTPP) koskevan parlamenttien välisen konferenssin 3. maaliskuuta 2021 pidetyssä istunnossa,

— ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen 12. syyskuuta 2019 julkaiseman katsauksen nro 09/2019 ”Puolustusalan toiminta Euroopassa”,

Keskiviikko 7. heinäkuuta 2021

— ottaa huomioon Naton pääsihteerin kanssa käydyn keskustelun ulkoasiainvaliokunnan, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan ja suhteista Naton parlamentaariseen edustajakokoukseen vastaavan valtuuskunnan 15. maaliskuuta 2021 pidetyssä yhteiskokouksessa,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0192/2021),

A. ottaa huomioon, että eurooppalainen ja transatlanttinen solidaarisuus ja kumppanuus muodostavat perustan transatlanttisen kumppanuuden aikaisemmalle, nykyiselle ja tulevalle turvallisuudelle; ottaa huomioon, että sekä Nato että EU ovat erilaisia luonteeltaan, mutta ne kehittyvät samassa epävakaassa geopoliittisessa tilanteessa;

B. ottaa huomioon, että sekä EU että Nato ovat aloittaneet mietintäprosessit sopeutuakseen asianmukaisesti ennennäkemättömiin maailmanlaajuisiin turvallisuusmuutoksiin; ottaa huomioon, että EU:n johtajat sopivat kesäkuussa 2020 käynnistävänsä prosessin ”strategisen kompassin” määrittelemiseksi; ottaa huomioon, että äskettäisessä huippukokouksessaan 14. kesäkuuta 2021 Naton johtajat päättivät aloittaa seuraavan strategisen konseptin laatimisen, joka hyväksytään niiden seuraavassa huippukokouksessa vuonna 2022;

C. ottaa huomioon, että marraskuussa 2020 EU:n jäsenvaltioiden tiedustelupalvelut laativat yhteistyössä ensimmäisen kattavan ja täydellisen turvallisuusluokitellun analyysin kaikista EU:n kohtaamista uhista ja haasteista tai niistä uhista ja haasteista, joita se mahdollisesti lähitulevaisuudessa kohtaa; ottaa huomioon, että marraskuussa 2021 komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan on tarkoitus esittää luonnos strategisesta kompassista, josta jäsenvaltiot keskustelevat ja joka on määrä hyväksyä maaliskuussa 2022; ottaa huomioon, että strategisella kompassilla pyritään helpottamaan yhteisen eurooppalaisen turvallisuus- ja puolustuskulttuurin syntymistä;

D. ottaa huomioon, että EU tunnustaa nimenomaisesti Naton aseman sen jäsenten keskuudessa Euroopan ja sen kansalaisten puolustuksessa (SEU 42 artiklan 7 kohta); ottaa huomioon, että Natolla on ensisijainen vastuu yhteisestä puolustuksesta (Washingtonin sopimuksen 5 artikla); ottaa huomioon, että Nato on keskeinen takaaja valmiuksien alalla, sillä se varmistaa liittoutuneiden teknisen ja inhimillisen yhteentoimivuuden sekä varusteluun liittyvien toimintapolitiikkojen yhdenmukaisuuden; ottaa huomioon, että Pohjois-Atlantin sopimuksen 5 artiklaan ja SEU 42 artiklan 7 kohtaan sisältyvä sitoutuminen kollektiiviseen itsepuolustukseen takaa solidaarisuuden liittolaisten välillä sekä jäsenvaltioiden välillä;

E. ottaa huomioon, että EU:n, Naton eurooppalaisten jäsenten, Yhdysvaltojen ja Kanadan yhteiset arvot, yhteinen historia ja erityissuhteet muodostavat transatlanttisen liiton kulmakiven; ottaa huomioon, että EU:lla ja Natolla on yhteiset turvallisuushaasteet, yhteiset puolustusintressit ja sama, entistä haastavampi turvallisuusympäristö;

F. ottaa huomioon, että vuoden 2016 yhteisen julkilausuman jälkeen käynnistettiin EU:n ja Naton välinen yhteistyöprosessi, jossa keskityttiin 74 yhteiseen toimintaehdotukseen seuraavilla aloilla: hybridiuhkien torjunta, operatiivinen yhteistyö, yhteistyö merellä ja muuttoliikkeen alalla mukaan luettuna, kyberturvallisuus ja puolustus, puolustusvoimavarat, puolustusalan teollisuus ja tutkimus, harjoitukset sekä itäisten ja eteläisten kumppaneiden voimavarojen kehittämistoimet;

G. ottaa huomioon, että Euroopan turvallisuus ja puolustus perustuu eurooppalaisten poliittiseen tahtoon sekä siviilialan ja sotilaallisten valmiuksiin, joiden avulla eurooppalaiset voivat kantaa vastuunsa strategisessa ympäristössä, joka on viime vuosien aikana heikentynyt huomattavasti; katsoo, että Natoa ei pitäisi nähdä pelkästään menneen hankkeen jatkona, vaan visiona maailman turvallisuuden ja vakauden tulevaisuudesta, ja että sen on jatkuvasti mukautettava poliittista strategiaansa uusiin haasteisiin, ylläpidettävä poliittista solidaarisuutta ja yhteenkuuluvuutta ja oltava edelleen uskottava ja teknisesti innovatiivinen organisaatio;

H. ottaa huomioon, että EU:n ja Naton suhteiden ainoa oikeudellinen kehys on edelleen vuonna 2003 sovittu kehys, joka rajoittuu Naton yhteisten suunnitelurakenteiden, varojen ja valmiuksien jakamiseen EU:n kanssa EU:n YTPP-sotilasoperaatioiden suunnittelun ja toteuttamisen yhteydessä Berliini Plus -järjestelyn mukaisesti;

I. ottaa huomioon, että Naton pääsihteeri Jens Stoltenberg totesi 10. marraskuuta 2020, että ydinaseiden valvontaa ja aseistariisuntaa on kiireesti jatkettava, ja että Nato-liittolaiset vahvistivat 15. joulukuuta 2020 sitoutumisensa jatkaa ja vahvistaa asevalvontaa, aseistariisuntaa ja aseiden leviämisen estämistä;

J. ottaa huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat erityisesti vuoden 2016 EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian julkistamisen jälkeen pyrkineet toteuttamaan politiikkoja, joiden avulla unionista voi kehittyä aiempaa aktiivisempi ja vaikutusvaltaisempi maailmanlaajuinen rauhan- ja turvallisuustoimija, ja ovat siksi tehostaneet yhteistyötään turvallisuuden ja puolustuksen alalla; ottaa huomioon, että välitavoitteisiin kuuluvat Euroopan puolustusrahaston (EKR) perustaminen (ja sitä edeltävät ohjelmat), pysyvän rakenteellisen yhteistyön käynnistäminen (PRY) ja puolustuksen koordinoitu vuosittainen tarkastelu (CARD) sekä sopimus Euroopan rauhanrahastosta;

K. ottaa huomioon, että CARD tarjoaa EU:lle välineen, jolla yhdenmukaistetaan edelleen jäsenvaltioiden toimia puolustusvoimavarojen kehittämiseksi ja määritetään uusia yhteistyöaloja;

L. ottaa huomioon, että 5 000 EU:n sotilas- ja siviilihenkilöstön jäsentä on tällä hetkellä lähetettynä YTPP:n puitteissa kuuteen sotilasoperaatioon ja 11 siviilioperaatioon kolmessa maanosassa; ottaa huomioon, että nämä operaatiot ovat menestyksekkäästi tarjonneet tukea, valmiuksien kehittämistä ja koulutusta, jotta voidaan varmistaa rauha, turvallisuus ja vakaus konfliktialueilla ja konfliktista toipuvilla alueilla; ottaa huomioon, että Euroopan toimintakyky perustuu suurelta osin unionin valmiuksiin toimia uskottavasti ulkoisissa operaatioissa;

M. ottaa huomioon, että viime kuukausina korkean tason EU:n ja Naton vuorovaikutus on ollut ennennäkemättömän vilkasta, kuten ensimmäinen Naton pääsihteerin keskustelu komission jäsenten kollegion kanssa joulukuussa 2020 tai Naton pääsihteerin osallistuminen Eurooppa-neuvoston kokoukseen helmikuussa 2021 osoittavat;

N. ottaa huomioon, että Nato määrittelee puolustussuunnitteluprosessinsa (NDPP) avulla joka neljäs vuosi tavoitetasonsa määrittämällä laadullisesti ja määrällisesti joukkojen, varusteiden ja valmiuksien valikoiman, joka liittolaisilla olisi oltava käytettävissään tukeakseen kaikkia Naton operaatioita ja kyetäkseen vastaamaan mahdollisiin uhkiin ja haasteisiin;

O. ottaa huomioon, että Yhdysvallat on jo pitkään kehottanut EU:ta ja jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan turvallisuuteen ja puolustukseen tehtävien investointien osalta ja osallistumaan sillä tavoin merkittävästi vastuunkantoon liittouman sisällä;

P. ottaa huomioon, että covid-19-pandemialla on huomattava vaikutus kansainvälisiin suhteisiin ja kansallisiin talousarvioihin ja että se on kärjistänyt entisestään olemassa olevia maailmanlaajuisia jännitteitä ja turvallisuushaasteita, kuten joukkojen vastuutonta ja aggressiivista sijoittamista; ottaa huomioon, että erityisesti Kiina ja Venäjä ovat yrittäneet käyttää hyväksi pandemiaa strategisten intressiensä edistämiseksi; ottaa huomioon, että EU ja Nato ovat pandemian alusta lähtien tehneet tiivistä yhteistyötä muun muassa lääkinnällisten laitteiden jakelua ja henkilöstöä, kansalaisten kotiuttamista ja kyber- ja hybridiuhkia koskevien kysymysten ratkaisemiseksi sekä disinformaation ja vihamielisen propagandan torjumiseksi;

Q. ottaa huomioon, että komissio korosti puolustusalan toimintasuunnitelmaa esittäessään, että teollisuuden ylikapasiteetti, hajanaisuus ja tehottomuus Euroopan sotilasvoimavarojen tuotannossa aiheuttavat vuosittain 25–100 miljardin euron kustannukset jäsenvaltioiden kansallisissa puolustusbudjeteissa;

R. katsoo, että demokratioiden on vastattava asianmukaisesti tämän hetken haasteisiin; ottaa huomioon, että Naton ja EU:n jäsenillä on demokratiaan liittyviä sisäisiä haasteita; toteaa, että Venäjän ja Kiinan kaltaiset autoritaariset hallinnot näyttävät vakiinnuttaneen vaikutusvaltansa maailmannäyttämöllä ja pyrkivät edistämään aggressiivista agendaa;

S. ottaa huomioon Naton Enhanced Forward Presence -läsnäolon puolustusliiton itäsivustalla, mihin kuuluu neljä Yhdysvaltojen, Yhdistyneen kuningaskunnan, Kanadan ja Saksan johdolla toimivaa monikansallista taisteluryhmää Virossa, Latviassa, Liettuassa ja Puolassa;

T. ottaa huomioon, että Nato on testannut onnistuneesti Rapid Air Mobility -aloitettaan, joka on mahdollistanut lääkintätarvikkeiden kiireellisen toimittamisen covid-19-pandemian aikana;

70 vuotta transatlanttisia suhteita Naton välityksellä

1. on vakuuttunut siitä, että EU:lla ja Natolla on yhtenevät turvallisuus- ja puolustusintressit; suhtautuu myönteisesti EU:n ja Naton yhteistyön tiivistymiseen vuoden 2016 Varsovan yhteisen julkilausuman allekirjoittamisen jälkeen ja yhteistyön vahvistumiseen entisestään vuoden 2018 Brysselin yhteisen julkilausuman seurauksena ja korostaa, että lujitetulla EU:n ja Naton välisellä strategisella kumppanuudella on keskeinen merkitys pyrittäessä vastaamaan Euroopan ja

sen naapuruston kohtaamiin turvallisuushaasteisiin; arvostaa liittouman saavutuksia ja korostaa sen jatkuvaa merkitystä; korostaa, että Naton on tehostettava toimiaan sopeutuakseen uhkien muuttuvaan luonteeseen ja lisääntymiseen, jotta se voi säilyä uskottavana ja kestävänä maailmanlaajuisena toimijana maailman kollektiivisen turvallisuuden ja rauhan puolesta; muistuttaa, että niille jäsenvaltioille, jotka ovat myös Nato-liittolaisia, Nato on kollektiivisen puolustuksen kulmakivi; kehottaa EU:ta syventämään entisestään transatlanttisia siteitä ja keskeistä kumppanuuttaan Naton kanssa;

2. vahvistaa aiemman sitoutumisensa EU:n tavoitteisiin turvallisuuden ja puolustuksen alalla ja toteaa jälleen, että EU pyrkii rauhaa ja turvallisuutta edistäväksi maailmanlaajuiseksi toimijaksi; korostaa, että Nato muodostaa edelleen jäsentensä ja koko transatlanttisen yhteisön turvallisuuden ja yhteisen puolustuksen perustan ja että se tarjoaa keskeisen foorumin liittolaisten välisille neuvotteluille ja turvallisuuspäätöksille; vahvistaa tukevansa transatlanttista yhteistyötä, kumppanuutta ja ystävyyttä, jotka ovat viimeisten 70 vuoden aikana myötävaikuttaneet Euroopan menestystarinaan ja olleet Euroopan vakauden ja turvallisuuden perusta toisen maailmansodan päättymisen jälkeen;

3. painottaa, että EU:n ja Naton kumppanuus ja koko transatlanttinen yhteistyö perustuvat yhteiseen historiaan ja tukeen demokratian, vapauden, ihmisoikeuksien kunnioittamisen, oikeusvaltion sekä rauhan ja kansainvälisen yhteistyön edistämisen perusarvoille sekä sääntöpohjaiseen kansainväliseen järjestykseen; korostaa, että Nato on enemmän kuin sotilasliitto, sillä se on yhteisten demokraattisten arvojen symboli;

4. korostaa, että Nato on myös sellaisten EU:n jäsenvaltioiden arvostettu kumppani, jotka eivät ole liittouman jäseniä; toteaa, että Nato tekee yhteistyötä joidenkin Natoon kuulumattomien EU:n jäsenvaltioiden kanssa muun muassa rauhankumppanuusohjelmansa ja kumppanimaiden yhteistoimintakykyaloitteen avulla; muistuttaa, että EU:n ja Naton yhteistyö ei saa vaikuttaa Natoon kuulumattomien EU:n jäsenvaltioiden turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan; muistuttaa, että Nato-yhteistyö Natoon kuulumattomien EU:n jäsenvaltioiden kanssa on erottamaton osa EU:n ja Naton yhteistyötä; pitää myönteisenä Natoon kuulumattomien EU:n jäsenvaltioiden osallistumista liittouman aloitteisiin siten, että samalla kunnioitetaan maiden puolueettomuuspolitiikkoja ja otetaan huomioon asianomaiset perustuslailliset kehykset, kolmansien maiden osallistuminen ja EU:n tavoitteet; korostaa, että näiden kahden organisaation ominaisuudet poikkeavat selvästi toisistaan ja että niiden yhteistyössä on kunnioitettava täysimääräisesti molempien organisaatioiden itsenäistä päätösvaltaa ja päätöksentekomenettelyjä vastavuoroisuuden ja osallisuuden periaatteiden pohjalta, ilman että tämä vaikuttaa yhdenkään jäsenvaltion turvallisuus- ja puolustuspolitiikan erityisluonteeseen; palauttaa mieliin kummankin organisaation erilaisen luonteen ja roolin, sillä EU on siviiliorganisaatio, jolla on sotilasvoimavarat SEU 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille alueen ulkopuolisille operaatioille (Petersbergin tehtävät), ja Nato on sotilas- ja poliittinen liitto, joka vastaa jäsentensä alueiden yhteisen puolustuksen järjestämisestä;

5. korostaa, että transatlanttinen yhteisö joutuu vastaamaan monenlaisiin uusiin uhkiin, järjestelmätason kilpailuun ja ennennäkemättömiin yhteisiin haasteisiin, jotka kohdistuvat demokraattisiin yhteiskuntiimme, oikeusvaltioon ja perusvapauksien kunnioittamiseen ja vaikuttavat joko suoraan tai välillisesti jäsenvaltioiden ja niiden kansalaisten turvallisuuteen, ja toteaa, että näiden uhkien ja haasteiden kirjo ulottuu tavanomaisista uhkista, asevalvonnan tehottomuudesta ja joukkotuhoaseiden leviämisestä, ydinasevaaran väistymättömyydestä, eteläisen ja itäisen naapurialueen epävakaudesta, ilmastonmuutoksesta, pandemioista ja terrorismista hybridiuhkiin, disinformaatioon, kyberhyökkäyksiin, kehittyvien ja murroksellisten teknologioiden pahantahtoiseen käyttöön, riskialttiiseen muuttoliikkeeseen ja globaalin voimatasapainon muuttumiseen; korostaa, että kun otetaan huomioon tästä johtuva sääntöpohjaiseen kansainväliseen järjestykseen kohdistuva haaste, entistä vahvempi EU:n ja Naton yhteistyö edistää tehokasta maailmanlaajuista hallintoa ja monenvälisyyttä;

6. korostaa, että transatlanttinen yhteisö kykenee hallitsemaan näitä haasteita menestyksekkäästi ainoastaan syventämällä entisestään yhteistyötä ja viemällä kumppanuuden uudelle tasolle; painottaa, että sekä EU:lla että Natolla on ainutlaatuisia valmiuksia ja vahvuuksia; katsookin, että toimien täydentävyys ja pitkälle viety yhteistyö ovat äärimmäisen tärkeitä tekijöitä transatlanttisen turvallisuuden ylläpitämisessä; korostaa, että poliittisen yhteenkuuluvuuden ja yhtenäisyyden säilyttämisen sekä poliittisen kuulemisen vahvistamisen on oltava EU:n ja Naton kumppanuuden painopisteitä, jotta yhteisiin haasteisiin voidaan vastata paremmin;

7. on vakuuttunut siitä, että transatlanttinen yhteisö pystyy sekä sopeutumaan uusiin haasteisiin että vastaamaan niihin; on kiitollinen EU:n, Naton ja niiden jäsenvaltioiden henkilöstön erinomaisesta työstä, kun ne työskentelevät lujasti kansalaistemme suojelemiseksi;

8. antaa tunnustusta ja osoittaa kunnioitusta kaikille transatlanttisen liittouman palveluksessa olleille, jotka kaatuivat tai haavoittuivat palveluksessa, sekä tällä hetkellä palveluksessa oleville;

Transatlanttisen yhteistyön ja EU:n ja Naton yhteistyön tehostaminen

9. arvostaa Naton huippukokouksessa 14. kesäkuuta 2021 annettua transatlanttisen yhtenäisyyden ja yhteistyön vahvaa signaalia, joka osoitti, että liittouma on edelleen elinvoimainen ja kykenee mukautumaan nykyisiin ja uusiin haasteisiin; katsoo, että EU:n ja Naton yhteistyötä koskevat päätelmät olisi otettava huomioon myös Naton seuraavaa strategista konseptia koskevassa työssä; on tyytyväinen Naton pääsihteerin päätökseen nimittää riippumattomien asiantuntijoiden ryhmä, ja pitää erityisen myönteisenä ryhmän esittämiä EU:n ja Naton yhteistyön lujittamista koskevia suosituksia; tukee komission puheenjohtajan ja komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan joulukuussa 2020 esittämiä ehdotuksia, jotka koskevat EU:n ja Yhdysvaltojen välistä turvallisuus- ja puolustusalan vuoropuhelua; suhtautuu myönteisesti presidentti Bidenin hallinnon selvään sitoumukseen tehdä yhteistyötä EU:n ja Nato-kumppaneiden kanssa kaikilla aloilla;

10. pitää erittäin myönteisenä 15. kesäkuuta 2021 pidettyä EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokousta ja siinä ilmaistua horjumatonta tukea vankalle Naton ja EU:n yhteistyölle; pitää myönteisenä EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistä toteamusta, jonka mukaan EU:n turvallisuus- ja puolustusaloitteet voivat edistää sekä eurooppalaista että transatlanttista turvallisuutta, ja pitää myönteisenä ilmoitettua aikomusta käynnistää erityinen EU:n ja Yhdysvaltojen välinen vuoropuhelu turvallisuudesta ja puolustuksesta; korostaa sekä Yhdysvaltojen turvallisuusjoukkojen läsnäolon keskeistä merkitystä Euroopassa maanosan turvallisuuden kannalta että Yhdysvaltojen täysimittaista sitoutumista transatlanttiseen turvallisuusyhteistyöhön; korostaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen välinen vahva kumppanuus on keskeinen osa EU:n ja Naton menestyksekästä yhteistyötä; korostaa, että transatlanttinen kumppanuus hyötyy ennakoitavasta ulkopolitiikasta ja monenvälisestä sitoutumisesta; katsoo, että Yhdysvaltojen hallinnon vaihtuminen tarjoaa tilaisuuden vahvistaa yhteisiä arvoja, kuten demokratia, oikeusvaltio, monenvälisyys, rauha ja hyvinvointi, ja tehostaa kansainvälistä yhteistyötä yhteisten uhkien torjumiseksi, mahdollisuuksien mukaan myös yhteisten sanktioiden avulla;

11. yhtyy täysin äskettäisen Naton huippukokouksen loppujulkilausumassa esitettyyn näkemykseen, jonka mukaan Naton ja EU:n käynnissä olevat strategiset prosessit tarjoavat ainutlaatuisen tilaisuuden tehostaa neuvonpitoamme ja yhteistyötämme kansalaistemme turvallisuuden parantamiseksi sekä rauhan ja vakauden edistämiseksi euroatlanttisella alueella ja sen ulkopuolella; toistaa siksi kehotuksensa, jonka mukaan nykyisen ja tulevan työn, joita tehdään rinnakkain EU:n strategisen kompassin ja Naton seuraavaa strategista konseptia koskevan juuri ilmoitetun työn kanssa, olisi tarjottava ainutlaatuinen tilaisuus asettaa selkeitä painopisteitä ja määrittää lisäsynergioita transatlanttisen siteen ja EU:n ja Naton yhteistyön viemiseksi pidemmälle; kehottaa kaikkia asianosaisia toimijoita käyttämään tätä tilaisuutta näiden prosessien yhdistämiseksi sekä poliittisella että teknisellä tasolla; korostaa, että molemmilla prosesseilla olisi varmistettava keskinäinen johdonmukaisuus ja määritettävä yhteiset alueelliset ja maailmanlaajuiset uhat sekä tarvittavat jatkotoimet niiden torjumiseksi; ilmaisee näkemyksensä, jonka mukaan EU:n strateginen kompassi voisi luoda perustan EU:n panokselle Naton seuraavaan strategiseen konseptiin; katsoo, että näissä erillisissä prosesseissa olisi korostettava erikseen kunkin organisaation lisäarvoa, autettava määrittämään tarpeen mukaan parempi tehtävänjako ja kartoitettava jatkuvan vuoropuhelun ja tiiviin koordinoinnin avulla, olisiko EU:n vai Naton otettava johtoasema jollakin tietyllä alalla toisiaan vahvistavalla tavalla;

12. odottaa, että strategisen kompassin saattaminen päätökseen syventää EU:n solidaarisuutta ja auttaa siirtymään kohti jäsenvaltioiden yhteistä strategista kulttuuria; suhtautuu myönteisesti marraskuussa 2020 laadittuun ensimmäiseen yhteiseen uhka-analyysiin ja kehottaa etenemään kohti sovittua yhteistä uhka-arviota; katsoo, että EU:n yhdennettyä lähestymistapaa voitaisiin päivittää strategisen kompassin prosessin yhteydessä laaditun uhka-analyysin havaintojen huomioon ottamiseksi; katsoo, että EU:n välittömän naapuruston maiden, erityisesti itäisen kumppanuuden ja Länsi-Balkanin maiden, turvallisuusulottuvuus olisi otettava asianmukaisesti huomioon strategisessa kompassissa, sillä EU:n turvallisuusympäristöä ja kriisinsietokykyä ei voida saavuttaa varmistamatta kaikkien EU:n naapurimaiden pitkän aikavälin turvallisuutta ja kriisinsietokykyä;

13. korostaa, että Pohjois-Atlantin sopimuksen 5 artikla sekä SEU 42 artiklan 7 kohta ja SEUT 222 artikla ovat tärkeitä välineitä solidaarisuuden takaamiseksi kriisissä näiden organisaatioiden jäsenille; palauttaa mieliin, että Pohjois-Atlantin sopimuksen 5 artiklaan turvauduttiin vuonna 2001 New Yorkissa ja Washingtonissa tehtyjen terrori-iskujen jälkeen solidaarisuuden ilmaisemiseksi Yhdysvaltoja kohtaan ja SEU 42 artiklan 7 kohtaa sovellettiin marraskuussa 2015 Pariisissa tehtyjen terrori-iskujen jälkeen solidaarisuuden ilmaisemiseksi Ranskalle; kannustaa käynnistämään keskustelun EU:n ja

Keskiviikko 7. heinäkuuta 2021

Naton horjumattoman sitoutumisen solidaarisuuteen ja turvallisuuteen vahvistavan SEU 42 artiklan 7 kohdan ja Pohjois-Atlantin sopimuksen 5 artiklan välisestä suhteesta strategisen toimintamallin uudelleenarvioinnin ja strategisen kompassin määrittämisen yhteydessä pitäen samalla mielessä, että molempien järjestöjen itsenäinen päätäntävalta olisi otettava täysimääräisesti huomioon;

14. pitää tervetulleena 14. kesäkuuta 2021 pidetyn Naton huippukokouksen loppujulkilausuman myönteistä kielenkäyttöä EU:n ja Naton suhteista; katsoo kuitenkin, että tarvitaan huomattavasti lisätoimia EU:n ja Naton yhteistyön edistämiseksi ja todellisen strategisen kumppanuuden saavuttamiseksi; korostaa, että EU on Naton kumppani ja että EU:n ja Naton yhteistyö on molempia osapuolia vahvistavaa ja perustuu sovittuihin ohjaaviin periaatteisiin eli avoimuuteen, vastavuoroisuuteen, osallistavuuteen ja molempien järjestöjen päätöksenteon riippumattomuuteen; korostaa, että yhdenmukaisten, täydentävien ja yhteentoimivien puolustusvoimavarojen kehittäminen on keskeisen tärkeää euroatlanttisen alueen turvallisuuden lisäämiseksi yhteisen joukkovalikoiman periaatteen mukaisesti; toteaa jälleen, että EU:n valmiudet toteuttaa toimia joko kumppanuuden kautta tai itsenäisesti ovat olennaisen tärkeitä täydentävyyden kannalta ja jotta EU voi myötävaikuttaa Naton keskeisten tehtävien täyttämiseen sekä tehostaa konfliktien ehkäisemistä ja edistää siten koko maanosan turvallisuutta;

15. katsoo, että EU:n ja Naton yhteistyön olisi jatkossa perustuttava aiemmin opittuun ja kokemuksiin, joita on saatu niin EU:n ainutlaatuisesta asiantuntemuksesta siviilikriisinhallinnassa ja valmiuksien kehittämisessä, erityisesti siviilialan suunnittelu- ja toteutusvoimavaran (CPCC) kautta, kuin sen sotilaallisen kriisinhallinnan asiantuntemuksesta eli sotilaskriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavarasta (MPCC) sekä kokemuksiin, joita on saatu vuodesta 2003 lähtien kentällä toteutetuista 37 sotilasoperaatiosta ja avun tarjoamisesta kumppanimaiden sotilasalan toimijoille ”Turvallisuuden ja kehityksen edistäminen valmiuksia kehittämällä” -aloitteen kautta ja Euroopan rauhanrahastoon sisällytetyn Afrikan rauhanrahaston kautta;

16. pitää myönteisenä 14. kesäkuuta 2021 annetun Naton huippukokouksen julkilausuman selkeää sanamuotoa kriisinsietokyvyn merkityksestä; korostaa, että niin EU:n kuin Naton olisi vahvistettava yhteistyötään keskeisellä kriisinsietokyvyn alalla ja koordinoitava sitä tehokkaammin, ja painottaa EU:n tavoitetta kehittää mielekäs lähestymistapa kriisinsietokyvyn erilaisten siviili- ja sotilasnäkökohtien vahvistamiseksi muun muassa elintärkeän infrastruktuurin suojelemiseksi esimerkiksi liikenteen, energian ja tietotekniikan aloilla, ja korostaa, että EU on avainasemassa disinformaation ja valeuutisten torjumisessa;

17. on tyytyväinen 6. toukokuuta 2021 annettuun neuvoston myönteiseen päätökseen, jolla annetaan sotilasvoimavarojen liikkuvuudesta vastaavana koordinaattorina toimivalle Alankomaille lupa kutsua Yhdysvallat, Kanada ja Norja niiden pyynnöstä osallistumaan sotilaallisen liikkuvuuden PRY-hankkeeseen, korostaa, että tämä osallistuminen olisi merkittävä askel, jolla lisätään EU:n ja Naton valmiuksien kehittämistoimien johdonmukaisuutta, ja että se olisi konkreettinen esimerkki uudistetusta transatlanttisesta kumppanuudesta; muistuttaa, että kolmansien maiden osallistuminen poikkeustapauksissa PRY-hankkeisiin, edellyttäen, että se ei vaaranna EU:n YTPP:n edistämistä koskevaa tavoitetta ja että maat täyttävät sovitut poliittiset, aineelliset ja oikeudelliset ehdot, voi olla unionin strategisen edun mukaista, erityisesti jos maat tarjoavat teknistä asiantuntemusta tai asettavat käyttöön lisää valmiuksia; katsoo, että tämä koskee erityisesti strategisia kumppaneita, kuten Nato-liittolaisia, Länsi-Balkanin maita ja itäisiä kumppanimaita; muistuttaa kannastaan, jonka mukaan kolmannet maat voivat osallistua vain poikkeustapauksissa ja EU:n jäsenvaltioiden kutsusta ja että siitä päätetään tapauskohtaisesti, ja korostaa, että tällaisen osallistumisen olisi tuotava lisäarvoa ja myötävaikutettava YTPP:n vahvistamiseen; palauttaa mieliin myös, että kolmansien maiden osallistumisessa on noudatettava asiaan liittyviä päätöksessä (YUTP) 2020/1639 vahvistettuja sääntöjä;

18. korostaa transatlanttisen yhteistyön merkitystä monenlaisissa kansainvälisissä asioissa, kuten ilmastonmuutos, pandemioihin reagoiminen, kehittyvät ja murrokselliset teknologiat, tekoäly, kyberturvallisuus, terrorismin torjunta, jihadistinen ja valtion tukema terrorismi mukaan luettuina, energia, merellinen turvallisuus ja selviytymiskyky sekä ulkoavaruus;

19. panee merkille EU:n ja Naton välisen tärkeän yhteistyön Länsi-Balkanilla, kuten Kosovossa toteutettavan EU:n oikeusvaltio-operaation (EULEX) ja Kosovossa toteutettavan Naton operaation (KFOR) välinen yhteistyö; antaa tunnustusta EUFOR Althea -operaatiolle, jonka operatiivinen esikunta sijaitsee Naton kanssa sovitun Berliini Plus -järjestelyn mukaisesti Naton Euroopan-joukkojen pääesikunnassa ja joka on osallistunut kyseisen järjestelyn mukaisesti turvallisen ja suojatun ympäristön varmistamiseen Bosnia ja Hertsegovinassa sen jälkeen, kun se ryhtyi jatkamaan Naton vakauttamisjoukkojen (SFOR) työtä vuonna 2004; panee merkille, että näistä tehtävistä ja operaatioista saadut kokemukset ja opetukset ovat olennaisen tärkeitä kaikessa EU:n ja Naton nykyisessä ja tulevassa yhteistyössä rauhan, turvallisuuden ja vakauden

varmistamiseksi asianomaisilla alueilla sekä pyrkimyksissä tukea ja kouluttaa paikallisia kumppaneita ja kehittää valmiuksia; panee merkille Natoon integroitumisen suuren merkityksen Länsi-Balkanilla, sillä se on vakauttanut alueen maat, mikä oli tärkeää niiden EU:hun liittymisnäkymien ja vaiheittaisen EU:hun yhdentymisen kannalta; katsoo, että EU:n ja Naton olisi tuettava voimakkaammin Länsi-Balkanin maita, jotta voidaan torjua Venäjän, Kiinan, Turkin ja Saudi-Arabian kaltaisten maiden pahantahtoista asioihin puuttumista sekä radikaaleja ryhmiä ja valtiosta riippumattomia toimijoita; pitää myönteisenä, että kolmesta EU:n liittymisprosessissa olevasta Länsi-Balkanin maasta eli Albaniasta, Montenegrosta ja Pohjois-Makedoniasta on tullut Naton jäsenvaltioita;

20. kehottaa sekä EU:n jäsenvaltioita että Nato-liittolaisia ottamaan kaikki mahdolliset keinot käyttöön tukeakseen sotilas- ja turvallisuusyhteistyön vahvistamista EU:n ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden sekä itäisillä ja eteläisillä naapurialueilla sijaitsevien kumppanimaiden kanssa, sillä alueen turvallisuutta ja vakautta ei muuten voida taata; muistuttaa, että EU:lla voi olla merkittävä rooli Naton avointen ovien politiikan tukemisessa pitämällä yllä tiivistä poliittista ja operatiivista synergiaa maiden kanssa, jotka haluavat mahdollisesti liittyä unioniin, eli Bosnia ja Hertsegovinan, Ukrainan ja Georgian kanssa; korostaa Naton eri kumppanimaiden euroatlanttisen turvallisuuden edistämiseksi antamien panosten merkitystä; kehottaa vahvistamaan EU:n ja Naton välistä koordinointia ja tehokasta työnjakoa yhteistyössä kolmansien maiden kanssa painottaen erityisesti Naton laajennettujen mahdollisuuksien kumppanuusyhteistyöhön kuuluvia maita; muistuttaa tukevansa sekä EU:n että Naton laajentumista;

EU:hun ja Natoon kohdistuvia uhkia ja haasteita

21. ilmaisee syvän huolestumisensa Venäjän presidentti Putinin johdolla harjoittamasta jatkuvasta revisionistisesta, militaristisesta ja aggressiivisesta politiikasta; suhtautuu myönteisesti äskettäisissä Naton sekä EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksissa käytettyyn Venäjää koskevaan selkeään kielenkäyttöön ja pitää myönteisenä EU:n ja Yhdysvaltojen korkean tason vuoropuhelun käynnistämistä Venäjästä; korostaa, että sekä Natolla että EU:lla on oltava johdonmukainen ennakoiva strategia ja että niiden on vastattava lakia noudattaen ripeästi ja yhtenäisesti Venäjän tavanomaisiin ja hybridihyökkäyksiin ja provokaatioihin, tuomitsee jälleen kerran Venäjän vuonna 2014 toteuttaman laittoman Krimin liittämisen; tuomitsee sen, että Venäjä turvautuu jatkuvasti kyberhyökkäyksiin, disinformaatiokampanjoihin, valeuutisiin, salamurhasuunnitelmiin ja myrkkyiskuihin oppositiohahmojen hiljentämiseksi; kehottaa EU:ta ja Natoa tehostamaan ja laajentamaan nykyisiä sitoumuksiaan Venäjän Ukrainaan, Georgiaan ja Moldovaan kohdistamien suorien ja välillisten hyökkäysten ja toimien torjumiseksi sekä Venäjän parhaillaan Itämeren ja Mustanmeren alueilla, Asovanmerellä, itäisellä Välimerellä ja arktisella alueella toteuttamiin painostustoimiin vastaamiseksi; korostaa, että on tärkeää kunnioittaa kansainvälisiä rajoja ja Venäjän naapureiden alueellista koskemattomuutta; muistuttaa, että transatlanttisten kumppaneiden on koordinoitava pelotteista ja vuoropuhelusta koostuvaa kaksitahoista lähestymistapaansa Venäjään ja että niiden on pidettävä yllä säännöllisiä yhteyksiä Venäjään asevalvonnan, sotilaallisen avoimuuden ja muiden turvallisuuteen liittyvien kysymysten aloilla;

22. tuomitsee Venäjän hiljan unionin johtavia virkamiehiä, kuten Euroopan parlamentin puhemiestä, ja muita unionin kansalaisia vastaan asettamat pakotteet ja pitää valitettavana, että presidentti Putin on selvästi hylännyt vuoropuhelun, ja tuomitsee Venäjän toimimisen vastoin useita merkittäviä kansainvälisiä sitoumuksia ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien jatkuvat loukkaukset; katsoo, että Venäjän jatkuvat aggressiiviset toimet ja lisääntynyt sotilaallinen määrätietoisuus uhkaavat kansainvälistä turvallisuutta ja vakautta; on huolestunut Venäjän viimeaikaisesta laajamittaisesta sotilastoiminnasta Ukrainassa ja sen ympäristössä; esittää tässä yhteydessä horjumattoman tukensa Ukrainan itsemääräämisoikeudelle ja alueelliselle koskemattomuudelle ja kehottaa vahvistamaan maan sotilaallisia voimavaroja ja sotilaallista kriisinsietokykyä;

23. toteaa, että Kiinan kasvavaan vaikutusvaltaan, määrätietoisuuteen sekä sotilaalliseen, teknologiseen ja poliittiseen nousuun on vastattava koordinoidulla transatlanttisella strategialla; pitää tältä osin myönteisenä, että äskettäisissä Naton sekä EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksissa käytettiin voimakasta kieltä; ilmaisee vakavan huolestumisensa Kiinan kommunistisen puolueen viranomaisten toimista, joita ovat muun muassa demokratian tukahduttaminen Hongkongissa, uskonnollisten ja kulttuuristen vähemmistöjen, erityisesti Xinjiangin uiguurien, syrjivä kohtelu, Taiwaniin kohdistuva uhkailu ja aggressiiviset toimintapolitiikat ja toimet Etelä-Kiinan merellä; huomauttaa lisäksi, että on merkityksellistä, että Kiina on autoritaarisena hallintona aloittanut järjestelmällisen kilpailun transatlanttisen kumppanuuden kanssa heikentämällä sääntöpohjaista kansainvälistä järjestystä, jota on rakennettu vuosikymmenten ajan, ja yrittää puolestaan hahmotella sitä uudelleen Kiinan kommunistisen puolueen omien arvojen, doktriinien ja etujen mukaisesti; muistuttaa Kiinan lisääntyneestä läsnäolosta kansainvälisellä näyttämöllä sekä Euroopassa sen uutta silkkitietä koskevan aloitteen kautta, sen investoinneista elintärkeään infrastruktuuriin Euroopassa, sen toimista kyberavaruudessa, arktisella alueella ja Afrikassa sekä sen toteen näytetyistä teollis- ja tekijänoikeuksien varkauksista ja ballististen ohjusten varastoinnista; kehottaa

Keskiviikko 7. heinäkuuta 2021

tarkkailemaan tiiviisti Kiinan toimia tieto- ja viestintätekniikan alalla, erityisesti digitaalista silkkitietä koskevan aloitteen osalta, jotta estetään riippuvuus kiinalaisten yritysten hallitsemasta infrastruktuurista, sillä siihen sisältyy vaara, että Kiina vaikuttaa yksipuolisesti tieto- ja viestintätekniikan kansainvälisten normien kehittämiseen; kehottaa EU:ta ja Natoa lisäämään koordinointia sen varmistamiseksi, että ulkomaat eivät peukaloi kriittisiä digitaalisia infrastruktuureja ja tietoliikenneverkkoja, ja sellaisten laitteiden poistamiseksi asteittain käytöstä, joita Kiinan kaltaisista epädemokraattisista maista tulevat tahot tuottavat;

24. kannustaa EU:ta ja Natoa aloittamaan strategisen vuoropuhelun kehittääkseen yhteisen ja yhteensovitetun lähestymistavan Kiinaa kohtaan hyödyntämällä kummankin järjestön vahvuuksia ja valmiuksia, jotta saavutetaan mahdollisimman suuri lisäarvo yhteisesti sovittujen strategisten tavoitteiden pohjalta;

25. ilmaisee vakavan huolestumisensa siitä, että transatlanttisen kumppanuuden itsevaltaiset vastapuolet ja kilpailijat käyttävät paitsi sotilaallisia myös poliittisia, taloudellisia, teknologisia ja sosiaalisia keinoja heikentääkseen yhteiskuntiamme ja demokratioitamme; huomauttaa hybridiuhkien, kyberhyökkäysten, ulkomaisen sekaantumisen, vaalien häirinnän ja disinformaatiokampanjoiden aiheuttavan merkittäviä turvallisuus- ja taloudellisia haasteita, jotka ovat hyökkäys demokratioidemme perusluonnetta vastaan; tuomitsee viime aikoina lisääntyneet kyberhyökkäykset ja valtiollisten ja ei-valtiollisten toimijoiden vakoilun EU:n jäsenvaltioita ja Nato-liittolaisia vastaan covid-19-pandemian yhteydessä, jossa ne ottivat maalitaulukseen myös terveydenhuoltoalan; korostaa, että kriisinsietokykyä koskeviin unionin toimiin on sisällyttävä puolustustoimintamme tukemisen perustana myös selkeä julkinen viestintästrategia, jolla lisätään yleistä tietoisuutta transatlanttisista turvallisuushaasteista; katsoo, että EU:n ja Naton olisi pyrittävä sopimaan ja panemaan täytäntöön kattava lähestymistapa, jolla otetaan käyttöön rohkeampia, koordinoituja ja oikeasuhteisia toimia ja asianmukaisia kriisien ehkäisemistä ja hallintaa koskevia mekanismeja yhteisten uusien uhkien torjumiseksi;

26. korostaa, että Nato on edelleen EU:n ja sen entisen jäsenvaltion Yhdistyneen kuningaskunnan välinen ainutlaatuinen puolustusyhteistyöfoorumi; kehottaa luomaan kattavan, osallistavan ja strategisen turvallisuus- ja puolustuskumppanuuden EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välille; kehottaa Natoa ja EU:ta lisäämään kansainvälisen tason yhteisiä toimia demokratian suojelemiseksi muun muassa vahvistamalla monenvälisiä järjestöjä, jotta voidaan puolustaa sääntöpohjaista monenvälistä järjestystä kasvavaa autoritaarista valtaa vastaan; kehottaa kehittämään aktiivisesti tiiviimpiä yhteyksiä samanmielisiin demokratioihin eri puolilla maailmaa; katsoo, että tiiviimmät kumppanuudet Japanin, Australian ja Intian kaltaisten maiden kanssa, jotka muodostavat yhdessä Yhdysvaltojen kanssa niin sanotun neljän välisen QUAD-turvallisuusvuoropuhelun, sekä Etelä-Korean ja Uuden-Seelannin kanssa sekä Taiwanin kanssa tehtävän yhteistyön tiivistäminen lisäisivät yleistä turvallisuuttamme mutta voisivat myös auttaa varmistamaan sellaisten maailmanlaajuisten normien ja sääntöjen tehokkaamman täytäntöönpanon, jotka on vahvistettu Yhdistyneiden kansakuntien kaltaisilla monenvälisillä foorumeilla; kannustaa EU:ta ja Natoa tekemään yhteistyötä tässä yhteydessä myös ASEANin jäsenten kanssa;

27. kannustaa EU:ta, Natoa ja YK:ta tutkimaan edelleen mahdollisuuksia tiiviimpään yhteistyöhön kriisinhallinnassa, humanitaarisissa toimissa, rauhanturvaamisessa ja kumppaneiden valmiuksien kehittämisessä erityisesti yhteisillä toiminta-aloilla; kehottaa luomaan osallistavamman ympäristön lisäämällä naisten osallistumista kolmeen keskeiseen tehtävään ja kaikkiin niiden poliittisiin ja sotilaallisiin rakenteisiin; kehottaa EU:ta ja Natoa tekemään yhteistyötä naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 järjestelmällisemmän täytäntöönpanon varmistamiseksi ja kehittämään yhteisiä koulutus- ja harjoitustoimia;

28. korostaa, että EU:n ja Naton on sovellettava eteläisiin naapurimaihin selkeää, johdonmukaista ja koordinoitua lähestymistapaa, jossa käsitellään sekä perinteisiä uhkia, kuten terrorismia, että Venäjän ja Kiinan kasvavaa aggressiivista läsnäoloa; panee merkille Naton Ocean Shield -operaation ja EU:n johtamien merivoimien Atalanta -operaation välillä tehdyn yhteistyön merirosvouksen torjunnassa ja turvallisen reitin varmistamisessa Adeninlahdella;

29. kehottaa toteuttamaan yhteistyötä ja koordinointia Välimeren alueella EU:n EUNAVFOR MED IRINI -operaation ja Naton Sea Guardian -operaation välillä; painottaa, että molemmat operaatiot edistävät turvallisuutta ja vakautta Välimerellä;

30. pitää huolestuttavana jännitteiden lisääntymistä Indo-Tyynenmeren alueella, mikä uhkaa alueellista ja maailmanlaajuista vakautta, ja kehottaa tiivistämään yhteistyötä alueen samanmielisten kumppaneiden kanssa; on sitä mieltä, että yhteistyön olisi sisällettävä säännöllistä poliittista vuoropuhelua ja kuulemista, tiedonvaihtoa sekä koulutuksen ja harjoitusten koordinointia;

31. kehottaa EU:ta ja Natoa sitoutumaan voimakkaasti Afganistanissa viimeisten kahden vuosikymmenen aikana tapahtuneen edistyksen tukemiseen ja koordinoimaan tukeaan Resolute Support -operaation päättyessä, minkä olisi tapahduttava hyvässä järjestyksessä ja koordinoidusti; kannustaa lisäämään tukea Afganistanin sisäisille rauhanneuvotteluille ja vaatimaan, että prosessissa turvataan Afganistanin kansan poliittiset, taloudelliset ja sosiaaliset saavutukset, joita on saatu aikaan vuodesta 2001 lähtien, erityisesti naisten, lasten ja vähemmistöjen oikeuksien osalta ja rakennetaan jatkoa niiden pohjalta;

32. kannattaa EU:n, YK:n ja Naton välisen koordinoinnin tehostamista Irakissa muun muassa EU:n Irakin-neuvonta-operaation (EUAM) ja Naton Irak-operaation kautta, sillä molemmat auttavat vakauttamaan maata;

33. kannustaa EU:ta ja Natoa käymään vuoropuhelua ja tekemään yhteistyötä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen kumppanimaiden kanssa; toteaa, että Kolumbia on Naton ainoa kumppanimaa Latinalaisessa Amerikassa, ja korostaa, että on vakiinnutettava muita kumppanuuksia alueella;

34. toteaa, että vihamielisten valtiollisten ja muiden kuin valtiollisten toimijoiden hybridi- ja kyberhyökkäykset asettavat kyseenalaiseksi valtioiden välisen konfliktin, vakoilun ja sabotaasin perinteiset määritelmät; kehottaa EU:ta kehittämään edelleen omaa välineistöään elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseksi hybridihyökkäyksiltä; suhtautuu myönteisesti Euroopan puolustusviraston (EDA) puolustus- ja turvallisuusalan kestävää energiaa käsittelevän kuulemisfoorumin (CF SEDSS) puitteissa tehtyyn työhön elintärkeän infrastruktuurin suojelun parantamiseksi EU:ssa; painottaa, että sekä EU:n että Naton olisi edelleen vahvistettava omia valmiuksiaan estää ja torjua myös niiden omia toimielimiä vastaan kohdistuvia hybridi- ja kyberhyökkäyksiä sekä vastata niihin; suhtautuu myönteisesti Naton vuoden 2021 huippukokouksen julkilausumassa esitettyyn selvennykseen, jonka mukaan Pohjois-Atlantin neuvosto voi päättää vedota 5. artiklaan hybridisodankäynnin yhteydessä, aivan kuten se voi tehdä aseellisen hyökkäyksen tapauksessa; kehottaa lisäämään yhteistyötä ja kyberpuolustukseen liittyvää koulutusta; ehdottaa kyberuhkia koskevan yhteisen tietokeskuksen ja EU:n ja Naton kyberturvallisuutta käsittelevän yhteisen työryhmän perustamista, jotta voidaan määrittää ja sopia yhteisistä toimista kyberuhkiin vastaamiseksi; kehottaa Euroopan unionin kyberturvallisuusvirastoa (ENISA) ja Naton kyberpuolustuksen osaamiskeskusta koordinoimaan tiiviisti toimintaansa; kehottaa lisäämään EU:n ja Naton välistä koordinointia yhteisten toimien käyttöön ottamiseksi vihamielisissä kyberhäiriötilanteissa;

35. suhtautuu myönteisesti Euroopan hybridiuhkien torjunnan osaamiskeskuksen (Hybrid COE), EU:n toimielinten, elinten ja virastojen tietotekniikan kriisiryhmän (CERT-EU) ja Naton NCIRC-yksikön (Computer Incident Response Capability) työhön, ja pitää tätä hyvänä esimerkkinä EU:n ja Naton yhteistyöstä; katsoo, että yhteistä ratkaisua kyberuhkiin voitaisiin edelleen kehittää Hybrid COE -keskuksen kautta, myös yhteisillä kursseilla ja koulutuksella; on vakuuttunut siitä, että tarvitaan lisää toimia, kuten pyrkimyksiä luoda enemmän synergiaa siviili- ja sotilaskomponenttien välille, edistää yhteistä kriisinsietokykyä ja siten välttää tulevia hybridiuhkia; viittaa lisäksi EU:n ja Naton mahdollisuuksiin muokata maailmanlaajuisia kybernormeja yhteisten arvojemme pohjalta; katsoo, että EU:n ja Naton olisi sovitettava yhteen kantojaan kehittäessään kansainvälisen asevalvonnan toimintaohjelmaa kehittyvien ja murroksellisten teknologioiden keskeisillä aloilla sotilaallisissa sovelluksissa;

36. kehottaa EU:ta ja Natoa tehostamaan yhteisiä toimiaan maailmanlaajuisen teknologisen valta-aseman saavuttamiseksi ja säilyttämiseksi sotilaallisten voimavarojen osalta muun muassa rahoittamalla yhteisesti rajateknologiaan, kvanttilaskentaan ja tekoälyyn perustuvia tutkimushankkeita ja edistämällä siten demokraattisiin arvoihin sidottujen huipputason sotilaallisten voimavarojen kehittämistä; korostaa siviililähtöisten startup-yritysten ja pk-yritysten merkitystä kehittyvien teknologioiden nykypäivän innovoinnissa; korostaa, että kehittyvät teknologiat tarjoavat myös mahdollisuuksia vahvistaa puolustusasemiamme; korostaa, että yhteentoimivuus, yhteiset teknologiastandardit ja yhteiset investoinnit huipputason teknologiaan, tutkimukseen ja innovointiin ovat keskeisiä tekijöitä EU:n ja Naton pyrkimyksissä pitää kiinni tavoitteestaan suojella kansalaisiaan parhaalla mahdollisella tavalla; korostaa, että perusoikeuksia kunnioittavan ja yleistä etua tukevan tekoälyn kehittäminen edellyttää julkisia, yksityisiä ja kansalaisyhteiskunnan sidosryhmiä osallistavan EU:n tekoälykehyksen vahvistamista; suosittaa, että Euroopan puolustusteollisen kehittämisohjelman, pysyvän rakenteellisen yhteistyön ja Euroopan puolustusrahaston kaltaisilla aloitteilla helpotetaan pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) osallistumista edistämällä toimia, joilla tuetaan yrityshautomotoimintaa ja pääomasijoituksia; kannustaa kehittämään EU:n yhteiset tekoälyvalmiudet teknisten erojen poistamiseksi, jotta varmistetaan, että sellaiset jäsenvaltiot eivät jää jälkeen, joilta puuttuu asiaankuuluvaa teknistä tai teollista asiantuntemusta tai kyky panna tekoälyjärjestelmiä täytäntöön puolustusministeriöissään;

Keskiviikko 7. heinäkuuta 2021

37. panee merkille teknologian kehityksen nopeuden, muun muassa digitalisaation ja tekoälyn lisääntyneen potentiaalin, ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja Nato-liittolaisia pyrkimään tiiviimpään yhteistyöhön, jotta ne säilyttävät teknologisen etulyöntiasemansa näiden megatrendien suhteen, varmistavat tietotekniikkajärjestelmiensä yhteentoimivuuden ja pyrkivät yhdessä kehittämään yhteisiä eettisiä standardeja näille uusille teknologioille sekä edistämään niitä maailmanlaajuisesti; kehottaa EU:ta ja Natoa ottamaan johtoaseman maailmanlaajuisissa pyrkimyksissä luoda kattava sääntelykehys tietyssä määrin autonomisten aseiden kehittämistä ja eettistä käyttöä varten; kannustaa EU:ta ja Nato-liittolaisia osallistumaan aktiivisesti kansainvälisiin neuvotteluihin oikeudellisesti sitovasta välineestä, jolla kiellettäisiin tappavat autonomiset aseet, joita ei valvota merkitsevästi ihmisvoimin; korostaa, että EU:n ja Naton yhteistyö on olennaisen tärkeää, jotta voidaan torjua vastustajien, kuten Kiinan ja Venäjän, pyrkimyksiä saavuttaa hallitseva asema teknologiassa ja teknologian pahantahtoista käyttöä;

38. toteaa, että ilmastonmuutoksen aiheuttama ennennäkemätön haaste rauhalle, hyvinvoinnille, turvallisuudelle, myös ihmisten turvallisuudelle, ja vakaudelle maailmassa voimistaa uhkia ja kriisejä entisestään; kehottaa tehostamaan EU:n ja Naton vuoropuhelua ja ottamaan käyttöön toimia, joilla voidaan torjua ilmastonmuutosta ja sen moniulotteisia vaikutuksia kansainväliseen turvallisuuteen; muistuttaa, että EU:lla on laajempi valikoima toimivaltuuksia ja välineitä, joiden avulla se voi vastata kattavasti ilmastonmuutoksesta ja luonnon monimuotoisuuden huomattavasta vähenemisestä johtuviin haasteisiin; korostaa, että sekä EU:n että Naton olisi lisättävä investointejaan vihreään teknologiaan, jotta voidaan parantaa sotilaallista tehokkuutta ja samalla minimoida ympäristöjalanjälki ja välttää ekosysteemien vahingoittuminen entisestään;

39. on tietoinen, että avaruus on kriittinen ala ja että uudet teknologiat mahdollistavat nopeasti sen käytön yhtenä puolustuksen osa-alueena; toteaa, että tämä luo sekä mahdollisuuksia EU:n ja Naton yhteistyölle sekä haasteita transatlanttiselle turvallisuudelle; toteaa, että Naton toimintakyky avaruudessa riippuu sen jäsenten avaruuteen sijoittamista resursseista, ja korostaa tarvetta tehostaa yhteistyötä olemassa olevien EU:n ohjelmien, kuten Galileon ja Copernicuksen, pohjalta; katsoo, että EU:n ja Naton avaruusyhteistyö voisi auttaa edistämään avaruusturvallisuutta koskevia normeja ja parhaita käytäntöjä koko kansainvälisessä yhteisössä ja varmistaa keskinäiset hyödyt viestinnän, navigoinnin ja tiedustelun aloilla; korostaa, että EU:n ja Naton on pyrittävä estämään avaruuden aseistaminen; panee merkille avaruusturvallisuuden ja satelliittien kasvavan merkityksen, korostaa EU:n satelliittikeskuksen merkitystä ja pyytää sitä tekemään analyysin ja antamaan raportin EU:n ja jäsenvaltioiden satelliittien turvallisuudesta ja/tai haavoittuvuuksista avaruusromulle, kyberhyökkäyksille ja suorille ohjushyökkäyksille;

40. tunnustaa pohjoisimpien ja arktisten alueiden ja niiden poliittisten, taloudellisten, ympäristö- ja turvallisuusulottuvuuksien kasvavan strategisen merkityksen ja panee merkille EU:n ja Naton arktisella alueella toteuttamien toimien yhteensovittamisen merkityksen; korostaa, että arktisen alueen on pysyttävä rauhanomaisen yhteistyön alueena, ja kehottaa toteuttamaan luottamusta lisääviä toimia, jotta vältetään kehityskulut, jotka johtavat sotilaallisen läsnäolon lisääntymiseen alueella; toteaa, että Arktisen neuvoston tehtävänä on edistää rakentavaa vuoropuhelua ja kestävää kehitystä; palauttaa mieliin EU:n pyynnön saada tarkkailijan asema Arktisessa neuvostossa ja muistuttaa, että EU päivittää parhaillaan arktista aluetta koskevaa politiikkaansa,; toistaa kehotuksensa tehostaa yhteistyötä kaikkien arktisen alueen kumppaneiden kanssa sekä kahdenvälisesti että alueellisesti, myös Arktisessa neuvostossa, Barentsin euroarktisessa neuvostossa ja pohjoisen ulottuvuuden kumppanuuksissa, kaikissa yhteistä etua koskevissa kysymyksissä; korostaa, että on tärkeää varmistaa merenkulun vapaus pohjoisimmilla alueilla; palauttaa mieliin arktisella alueella tehtävän yhteistyön parlamentaarisen ulottuvuuden, joka käsittää muun muassa arktisen alueen parlamentaarikkojen pysyvän komitean (SCPAR), jonka työhön Euroopan parlamentti osallistuu;

41. antaa kiitosta EU:n ja Naton tiiviistä yhteistyöstä covid-19-pandemian aikana; korostaa Nato-liittolaisten ja EU:n jäsenvaltioiden asevoimien tärkeää roolia joissakin jäsenvaltioissa covid-19-pandemian aikana ja suhtautuu myönteisesti sotilaalliseen apuun siviilialan tukioperaatioissa, erityisesti kenttäsairaaloiden käyttöönotossa, potilaskuljetuksissa sekä laitteiden toimittamisessa ja jakelussa; kannustaa laatimaan EU:n ja Naton aloitteita, joiden tarkoituksena on helpottaa sotilaallisten logististen valmiuksien rajat ylittävää käyttöä tällaisissa hätätilanteissa koordinoinnin, synergian, solidaarisuuden ja tuen lisäämiseksi; korostaa tarvetta lisätä EU:n ja Naton valmiuksia kemiallisia, biologisia, säteily- ja ydinaseita (CBRN) vastaan; on vakuuttunut siitä, että EU:n ja Naton yhteisillä toimilla covid-19-kriisin torjumiseksi edistetään suoraan yhteiskuntiemme kriisinsietokyvyn parantamista; korostaa, että covid-19-pandemia on tuonut esiin laajojen hätätilanteiden ja eritoten muiden kuin perinteisten hätätilanteiden, kuten pandemioiden ja luonnonkatastrofien, kriisinsietokyvyllemme aiheuttamat haasteet; panee huolestuneena merkille, että covid-19-kriisi on vaikuttanut kielteisesti paitsi kansanterveyteen ja talouteen myös turvallisuuteen, koska se on kiihdyttänyt geopoliittista kilpailua ja lisännyt epävarmuustekijöitä muun

muassa toimitusketjujen jatkuvuuden suhteen, millä on pysyviä vaikutuksia eurooppalaiseen ja kansainväliseen turvallisuuteen ja vakauteen; kehottaa vahvistamaan EU:n ja Naton yhteistyötä, jolla pyritään tehostamaan muiden kuin perinteisten hätätilanteiden käsittelemistä ja johon olisi sisällyttävä covid-19-pandemiasta saatuja kokemuksia koskevia harjoituksia ja säännöllisiä koulutustoimia, joilla pyritään valmistelemaan paremmin EU:n jäsenvaltioita ja Nato-liittolaisia luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ennakoimiseen ja hallitsemiseen, sekä hätävarusteiden ja tarvittavien voimavarojen varastojen kehittämistä;

Aika saavuttaa EU:n puolustustavoitteet

42. on vakuuttunut siitä, että jäsenvaltioiden on lisättävä toimiaan saavuttaakseen EU:n tavoitetason ja parantaakseen EU:n toimintakykyä entistä tehokkaammilla, helpommin käyttöön otettavilla, paremmin yhteentoimivilla ja kestävämmillä sotilaallisilla ja siviilialan valmiuksilla ja joukoilla, mikä antaisi EU:lle valmiuden edistää panoksellaan tasapuolisemmin ja määrätietoisemmin transatlanttista turvallisuutta ja samalla edetä kohti strategista riippumattomuutta ja tasoittaa edelleen tietä Euroopan puolustusunionin asteittaiselle määrittelylle SEU42 artiklan mukaisesti, jos Eurooppa-neuvosto, jonka on toimittava yksimielisesti, näin päättää; korostaa, että strategisella riippumattomuudella vahvistetaan transatlanttista turvallisuutta eikä sillä millään tavoin pyritä luomaan päällekkäisiä toimenpiteitä ja resursseja tai irrottautumaan Natosta tai heikentämään sitä, vaan pikemminkin täydentämään Naton toimia ja voimavaroja ja varmistamaan yhteentoimivuus niiden kanssa; korostaa samalla, että EU:n strateginen riippumattomuus edellyttää paitsi puolustusvoimavarojen kehittämistä vahvan ja riippumattoman Euroopan puolustuksen teollisen ja teknologisen perustan (EDTIB) pohjalta myös institutionaalisia valmiuksia, jotta EU voi toimia mahdollisuuksien mukaan kumppaneiden, erityisesti Naton, kanssa ja tarvittaessa itsenäisesti; katsoo, että nämä vahvistetut eurooppalaiset valmiuksien kehittämistoimet antavat EU:lle mahdollisuuden ottaa enemmän vastuuta Euroopan turvallisuudesta, myös Euroopan naapurustossa, ja maailmanlaajuisesta vakaudesta ja edistää paremmin EU:n ja Naton yhteisiä etuja ja arvoja; korostaa, että strategisesti riippumaton Euroopan unioni on transatlanttista liittoa vahvistava pilari ja että sen avulla voidaan ratkaista tehokkaammin ja vaikuttavammin joitakin maailmanlaajuisia haasteita, joita varten on löydettävä ratkaisu nyt tai lähitulevaisuudessa;

43. katsoo vakaasti, että haasteiden ennennäkemättömän tason vuoksi PRY:tä ja valmiuksien kehittämistä koskevien EU:n tavoitteisiin on kuuluttava kattava joukkojen kokonaisuus; palauttaa mieliin, että EU:n investoinnit puolustukseen ovat investointeja koko transatlanttisen yhteisön turvallisuuteen ja että ne johtavat oikeudenmukaisempaan vastuunjakoon transatlanttisten Nato-kumppaneiden välillä; korostaa tarvetta edistää puolustusvoimavarojen kehittämistä, jotta voidaan asianmukaisesti vastata yhteisiin uhkiin; katsoo, että EU:n jäsenvaltioiden ja erityisesti EU:n ja Naton 21 yhteisen jäsenen on toimittava johdonmukaisesti ja harkittava voimavarojen kehittämistä koskevan selkeän ”eurooppalaisen tavoitetason” määrittämistä etenkin lisäämällä investointejaan tutkimukseen ja innovointiin ja lyömättä laimin transatlanttista kumppanuutta; kehottaa EU:n ja Naton 21:tä yhteistä jäsentä ilmoittamaan saman valmiuksien valikoiman, joka on mahdollisesti käytettävissä molemmissa puitteissa suunnittelua varten ”yhteisen joukkovalikoiman” periaatteen mukaisesti; kannustaa molempien järjestöjen jäseniä pyrkimään voimakkaammin lisäämään johdonmukaisuutta Naton puolustussuunnittelujärjestelmän ja voimavarojen kehittämistä koskevien EU:n aloitteiden välillä, kun vaatimuksissa on päällekkäisyyttä, erityisesti vaikutukseltaan suurten voimavaratavoitteiden, EU:n voimavarojen kehittämissuunnitelman ja EU:n CARD:n välillä, jotta vältetään tarpeettomat päällekkäisyydet ja voidaan vastata tehokkaammin uusiin uhkiin; korostaa Euroopan puolustusviraston tärkeää roolia EU:n voimavarojen kehittämissuunnitelman laatimisessa; korostaa, että EU:n tavoitteiden uudelleentarkastelussa on otettava huomioon myös sen yleistavoitteet ja vaikutukseltaan suuret voimavaratavoitteet; korostaa, että tällainen uudelleentarkastelu on olennaisen tärkeää, jotta PRY:n kaltaisia aloitteita voidaan hyödyntää kaikilta osin; on lisäksi vakuuttunut siitä, että EU:n on parannettava suunnittelun, tutkimuksen ja valmiuksien kehittämisen välistä yhteyttä;

44. katsoo, että eurooppalaisten Nato-liittolaisten, joita Naton ulkopuoliset eurooppalaiset kumppanit mahdollisuuksien mukaan tukevat, olisi tarvittaessa pyrittävä varmistamaan asianmukainen taakan- ja vastuunjako ja asetettava tavoitteekseen osallistua riittävällä panoksella Naton puolustussuunnittelujärjestelmään, jotta siinä otetaan huomioon liittouman eurooppalaisten jäsenten merkitys ja rooli; katsoo, että siten lisättäisiin samanaikaisesti Euroopan kykyä puolustaa itseään ja parannettaisiin myös sen operatiivisia valmiuksia;

45. korostaa, että transatlanttisen kumppanuuden onnistuminen edellyttää, että kaikki jäsenvaltiot täyttävät sitoumuksensa, puolustusalan investointisitoumukset mukaan luettuina, ja sitoutuvat keskinäiseen tukeen; korostaa Naton 2 prosentin tavoitetta, joka vahvistettiin uudelleen Walesissa syyskuussa vuonna 2014 pidetyssä Naton huippukokouksessa ja jonka eräät eurooppalaiset Nato-liittolaiset jo ovat saavuttaneet; korostaa, että tämän tavoitteen saavuttaminen on myös

investointi Euroopan turvallisuuteen ja vakauteen, millä varmistetaan valmius vastata uusiin maailmanlaajuisiin haasteisiin; muistuttaa myös sitoumuksesta käyttää 20 prosenttia vuotuisesta puolustusbudjetista keskeisen tärkeään tutkimus- ja kehitysalaan; korostaa, että uudet uhat, kuten kyber- ja hybridiuhat, tulevat nykyisten turvallisuushaasteiden lisäksi ja edellyttävät siksi lisäresursseja; korostaa, että kuten pandemia on osoittanut, turvallisuutta ei voida mitata ainoastaan menojen prosenttiosuutena BKT:stä ja että myös useat muut tekijät olisi otettava huomioon arvioitaessa pyrkimyksiä parantaa liittouman yhteistä puolustusta; vaatii, että puolustusmenoja ei vähennetä, kun niitä tarkastellaan absoluuttisina lukuina, EU:n ja Naton jäsenvaltioihin covid-19-pandemian seurauksena kohdistuvien taloudellisten haasteiden johdosta;

46. korostaa, että unionin olisi mahdollisuuksien mukaan tarkasteltava näitä strategisia haasteita kattavasti ja johdonmukaisesti EU:n yhdennetyn lähestymistavan avulla, jota olisi jatkuvasti parannettava kohentamalla koordinointimekanismeja ja komentorakenteita sekä ottamalla huomioon uudet uhat ja haasteet, minkä jälkeen olisi pohdittava, mitä valmiuksia voidaan kehittää yhdessä, mikä hyödyttäisi viime kädessä sekä EU:n jäsenvaltioiden osallistumista Naton yhteiseen puolustukseen että lisäisi samalla niiden voimavarojen yhteentoimivuutta;

47. esittää uudelleen tukensa puolustuspakettiin kuuluvien direktiivien, jotka koskevat puolustus- ja turvallisuusalan julkisia hankintoja ja puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoa, tehokkaalle täytäntöönpanolle; painottaa, että näiden direktiivien täysimittainen täytäntöönpano edistäisi merkittävästi Euroopan puolustusunionia, koska siten lisättäisiin EU:n puolustuspolitiikan johdonmukaisuutta ja edistettäisiin Euroopan puolustusteollisuuden kehitystä; on vakuuttunut siitä, että niiden täytäntöönpano on tehokas tapa torjua EU:n puolustustuotteiden sisämarkkinoiden edelleen jatkuvaa pirstoutumista, josta seuraa edelleen tarpeettomia päällekkäisyyksiä ja puolustusmenojen tehottomuuksien lisääntymistä jäsenvaltioissa; painottaa vahvan, kilpailukykyisen ja innovatiivisen Euroopan puolustuksen teollisen ja teknologisen perustan (EDTIB) merkitystä yhdistettynä sellaisten EU:n puolustustarvikemarkkinoiden syntymiseen, joilla noudatetaan kaikilta osin sisämarkkinasääntöjä, sekä asevientiä koskevan EU:n yhteisen kannan merkitystä; katsoo, että tämä lisäisi Euroopan turvallisuutta ja parantaisi kummankin järjestön jäsenten valmiuksia; kehottaa toteuttamaan lisätoimia täysin toimivien yhteisten puolustusmarkkinoiden varmistamiseksi; korostaa Euroopan puolustusrahaston merkitystä jäsenvaltioiden resurssien yhdistämisessä yhteisen tutkimuksen, kehittämisen ja hankinnan, yhteisten julkisten hankintojen sekä yhteisen ylläpidon ja koulutuksen aloilla ja kehottaa varmistamaan sen hankerahoituksen strategisen pitkäjänteisyyden; kehottaa lisäämään EDTIB:n ja johtavien yksityisen sektorin toimijoiden välistä synergiaa kehitettäessä uusia kaksikäyttöteknologioita, kuten tekoälyä, ja varmistamaan samalla synergiaedut muiden toimijoiden (kansalaisyhteiskunnan jäsenet, tutkijat ja niin edelleen) kanssa; korostaa Euroopan puolustusviraston ja Naton välisen yhteistyön merkitystä ja antaa tunnustusta EU:n puolustusteollisuuden yhteistyölle transatlanttisen puolustusteknologisen ja -teollisen yhteistyön (TADIC) puitteissa; palauttaa mieliin pitkän aikavälin tavoitteen luoda vahvaa transatlanttista yhteistyötä puolustusalalla ja teollisuudessa transatlanttisen teknologisen ja teollisen kehittämisen helpottamiseksi ja toteaa, että tätä tavoitetta voidaan edistää tarkastelemalla muun muassa toimitusvarmuuteen, teollis- ja tekijänoikeuksia koskevaan yhteiseen lähestymistapaan, suoriin ulkomaisiin investointeihin ja vastavuoroiseen pääsyyn puolustusmarkkinoille liittyviä kysymyksiä; kehottaa komissiota tekemään aktiivisesti yhteistyötä Naton kanssa transatlanttisen teknologisen ja teollisen kehittämisen helpottamiseksi; muistuttaa, että Euroopan puolustusaloitteet täydentävät Naton aloitteita ja niiden tavoitteena on edistää jäsenvaltioiden sitoutumista puolustukseen; kannustaa Euroopan puolustusviraston henkilöstöä ja Naton kansainvälistä henkilöstöä tekemään tiivistä yhteistyötä;

48. korostaa yhteisten eurooppalaisten hankkeiden, kuten FCAS:n (Future Combat Air System), täysin kansainvälisen oikeuden mukaisen Eurodronen ja MGCS:n (Main Ground Combat System), merkitystä ja kehottaa toteuttamaan lisää kunnianhimoisia ja konkreettisia hankkeita;

49. suhtautuu myönteisesti EU:n ja Yhdysvaltojen äskettäisessä huippukokouksessa ilmaisemaan sitoumukseen pyrkiä Euroopan puolustusviraston ja Yhdysvaltojen väliseen hallinnolliseen järjestelyyn; kehottaa sopimaan vastaavista järjestelyistä muiden EU:n ulkopuolisten Nato-liittolaisten kanssa, erityisesti niiden, joiden kanssa EU on käynnistänyt liittymisneuvottelut, välisestä hallinnollisesta järjestelystä, jossa otetaan huomioon kaikki tarvittavat suojatoimet EU:n ja sen jäsenvaltioiden turvallisuus- ja puolustusintressien suojelemiseksi ja jonka avulla voidaan syventää transatlanttista puolustusyhteistyötä varmistamalla, että käytetty sotilasteknologia on teknisesti täysin yhteentoimivaa;

50. suhtautuu myönteisesti uuden START-sopimuksen voimassaolon jatkamiseen, koska se antaa molemmille allekirjoittajille lisäaikaa jatkaa neuvotteluja uudesta asevalvontavälineestä sopimiseksi; kehottaa EU:ta ja Natoa edistämään muiden valtioiden ja etenkin Kiinan osallistumista; palauttaa mieliin, että ilma- ja ohjuspuolustuksen keskeisellä alalla on

lisättävä yhteistyötä ja investointeja; ilmaisee syvän huolensa INF-sopimuksen voimassaolon päättymisestä, mikä on luonut uuden turvallisuusriskin erityisesti Euroopan maille; kehottaa ottamaa huomioon Euroopan turvallisuutta koskevat huolenaiheet ja käsittelemään niitä asianmukaisesti; pitää valitettavina viimeaikaisia eroamisia Avoin taivas -sopimuksesta;

51. toteaa jälleen antavansa täyden tukensa EU:n ja sen jäsenvaltioiden sitoutumiselle ydinsulkusopimukseen, joka on ydinsulku- ja aseriisuntajärjestelmän kulmakivi; korostaa tarvetta ryhtyä vaikuttaviin toimiin ydinaseriisunnan edistämiseksi; toistaa aiemman kantansa, jonka mukaan kansainvälinen rauha ja turvallisuus ovat varmemmalla pohjalla maailmassa, jossa ei ole ydinaseita ja jossa ydinaseet eivät leviä; kehottaa EU:ta ja Natoa pyrkimään kunnianhimoiseen toimintaohjelmaan tehokkaiden kansainvälisten asevalvontaa, aseistariisuntaa ja aseiden leviämisen estämistä koskevien järjestelmien säilyttämiseksi maailmanlaajuisen, transatlanttisen ja eurooppalaisen turvallisuuden kulmakivenä ja muistuttaa tarpeesta jatkaa politiikkoja, joiden tarkoituksena on edistää kaikkien ydinasevarastojen pienentämistä ja asettaa rajoituksia hyperääniohjusten käyttöönotolle; pitää huolestuttavina viimeaikaisia tapahtumia Iranissa ja maan uraanin rikastus-ohjelmiin liittyviä aloitteita; toistaa tukevansa edelleen yhteistä kattavaa toimintasuunnitelmaa (JCPOA), joka on paras mahdollinen keino saada takeet siitä, että Iran käyttää ydinenergiaa yksinomaan rauhanomaisiin tarkoituksiin; pitää myönteisenä neuvottelujen jatkamista ja kehottaa kaikkia osapuolia ryhtymään jälleen noudattamaan suunnitelmaa kaikilta osin;

52. kehottaa EU:ta ja sen toimielimiä kehittämään yhdennetyn lähestymistavan avulla luodulta pohjalta sekä yhteistä turvallisuus- ja puolustuskulttuuria, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden turvallisuus- ja puolustuspolitiikkojen erityisluonne, että strategista lähestymistapaa kaikessa päätöksenteossaan, ja katsoo, että sitä olisi sovellettava erityisesti kauppaa, toimitusketjujen hallintaa, investointien seurantaa, kehitysyhteistyötä, infrastruktuuria, liikkuvuutta ja digitaaliteknologiaa koskeviin päätöksiin; painottaa strategisen kompassin keskeistä roolia tässä yhteydessä; korostaa, että hybridi- ja kyberuhkien kaltaisilla aloilla sekä disinformaatiokampanjoiden torjunnassa EU:n toimielimillä on hyvät mahdollisuudet kehittää yhteisiä ratkaisuja; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti joulukuussa 2020 hyväksyttyyn turvallisuusunionipakettiin ja katsoo, että tämä on hyvä alku, jonka pohjalta on nopeasti toteutettava jatkotoimia; panee merkille ehdotuksen toiseksi verkko- ja tietoturvadirektiiviksi;

53. painottaa sotilaallisen liikkuvuuden merkitystä varmistettaessa joukkojen nopea liikkuminen EU:ssa ja sen ulkopuolella, mikä on tärkeää tehokkaan ja ennaltaehkäisevän puolustuksen kannalta; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia sotilaallisen liikkuvuuden esteiden vähentämiseksi; suhtautuu myönteisesti EU:n välttämättömään rooliin sotilaallisen liikkuvuuden lisäämisessä ja vaatii, että tämän hankkeen toteuttamiseen tähtääviä toimia lisätään merkittävästi erityisesti PRY:n avulla, mutta myös rohkaisemalla jäsenvaltioita kannustamaan teollista perustaansa ehdottamaan kilpailukykyisiä hankkeita, joille voidaan myöntää EU:n yhteisrahoitusta; kehottaa lisäämään synergioita EU:n puolella eri toimijoiden välillä; painottaa, että sotilaallisen liikkuvuuden onnistunut toteutuminen edellyttää EU:n toimielimet, Naton ja jäsenvaltiot käsittävän koko hallinnon kattavaa lähestymistapaa; kehottaa harkitsemaan toimintasuunnitelmaa, jossa keskitytään sotilaalliseen liikkuvuuteen liittyviin EU:n ja Naton yhteisiin etuihin, ja lisäämään tavoitteita digitaalisaation, liikenneinfrastruktuurin ja -järjestelmien kyberuhkien sietokyvyn ja tekoälyratkaisujen hyödyntämismahdollisuuksien kaltaisilla aloilla, jotta edistetään sotilaallista liikkuvuutta; katsoo, että tämä hanke osoittaa EU:n ja Naton yhteistyön lisäarvon ja todistaa samalla, miten EU:n välineillä ja toimivaltuuksilla voidaan edistää Naton yhteistä puolustusta; suhtautuu myönteisesti siihen, että yhteistyöhön perustuviin puolustushankkeisiin on osoitettu merkittäviä määriä EU:n varoja, vaikka alkuperäisiin tavoitteisiin ei olekaan päästy; palauttaa mieliin, että nykyisistä 46 PRY-hankkeesta 38 vastaa Naton puolustussuunnittelun painopisteitä, ja suhtautuu myönteisesti kolmansien maiden mahdolliseen osallistumiseen tällaisiin hankkeisiin asiaa koskevan neuvoston päätöksen säännösten mukaisesti;

Kohti kunnianhimoista kumppanuutta

54. antaa täyden tukensa Naton äskettäisessä julkilausumassa ilmaistulle lausunnolle, jonka mukaan Euroopan unioni on edelleen Naton ainutlaatuinen ja keskeinen kumppani; toistaa tässä yhteydessä vakaan näkemyksensä siitä, että EU:n ja Naton väliset suhteet on korotettava aidosti strategiselle tasolle, jotta voidaan hyödyntää kaikkia kumppanuuden tarjoamia mahdollisuuksia, ja katsoo, että tällöin lähtökohdaksi on otettava jo saavutettu ennennäkemätön edistys ja yleiseksi tavoitteeksi asetettava aidon järjestöjen välisen suhteen luominen; kehottaa järjestämään säännöllisiä erityishuippukokouksia, joihin osallistuvat kaikki Naton ja EU:n valtion- tai hallitusten johtajat luottamuksen ja yhteisymmärryksen ylläpitämiseksi korkeimmilla tasoilla, ja tuo esiin pitkän aikavälin visionsa EU:n ja Naton kumppanuusneuvostosta; kannustaa lisäksi käynnistämään keskustelun tarpeesta perustaa EU:n puolustusministereiden pysyvä neuvosto, jonka olisi ylläpidettävä tiiviitä yhteyksiä Naton puolustusministereiden kokouksiin; korostaa tässä yhteydessä osallisuuden periaatetta;

Keskiviikko 7. heinäkuuta 2021

55. muistuttaa osallisuuden periaatteesta ja kannustaa lisäämään yhteisiä epävirallisia kokouksia sekä EU:n ja Naton toimielinten johtohenkilöiden yhteisiä lausuntoja ja tiedonantoja; toistaa EU:lle ja Natolle aiemmin esittämänsä kehotukset järjestää säännöllisiä ja kunnianhimoisempia yhteisiä harjoituksia, jotka perustuvat rinnakkaisia ja koordinoituja harjoituksia (PACE) koskevaan nykyiseen käytäntöön, varmistaen kaikkien EU:n jäsenvaltioiden ja Nato-liittolaisten osallistuminen, millä parannettaisiin EU:n ja Naton keskinäistä ymmärrystä ja kohennettaisiin entisestään henkilöstön välistä yhteistyötä; kannustaa lisäämään turvaluokittelemattomien ja turvaluokiteltujen tietojen osallistavaa ja syrjimätöntä vaihtoa tulevissa harjoituksissa todellisissa kriisitilanteissa tapahtuvaan tietojen vaihtoon liittyvänä ensimmäisenä vaiheena;

56. kehottaa kaikkia jäseniä edistämään Kyproksen ja Naton välisen turvallisuussopimuksen tekemistä;

57. suhtautuu myönteisesti edistykseen, jota on saavutettu 74 yhteisen toimintaehdotuksen osalta; katsoo kuitenkin, että tarvitaan enemmän poliittista tukea täysimittaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi; kehottaa lisäksi ehdottamaan esimerkiksi kehittyvien ja murroksellisten teknologioiden ja ilmatankkauksen aloilla toteutettavia lippulaivahankkeita, joiden suunnittelussa otetaan mallia esimerkiksi sotilaallisen liikkuvuuden alan hankkeista, jotta lisätään omavastuullisuutta ja yhteistyön konkreettisuutta ja tulossuuntautuneisuutta;

58. katsoo, että EU:n ja Naton on sovitettava yhteen terrorismin torjuntaan tähtääviä toimiaan parantamalla nykyisiä tiedustelutiedon jakamista koskevia, jäsenvaltioiden ja Naton liittolaisten välisiä käytäntöjä, joissa olisi painotettava erityisesti paremman yhteisen tilannetietoisuuden saavuttamista keskeisillä aloilla, uudet turva-alueet, terroristien käyttämät kehittyvät ja murrokselliset teknologiat sekä hybriditaktiikat mukaan luettuina;

59. toteaa, että institutionaaliset rajoitukset huomioon ottaen EU:n ja Naton yhteistyötä tehdään suurelta osin epävirallisella ja teknisen henkilöstön tasolla, mikä rajoittaa toisinaan kaikkien EU:n jäsenvaltioiden ja Nato-liittolaisten aktiivista osallistumista; katsoo, että nämä rajoitukset aiheuttavat haittaa transatlanttiselle ja Euroopan turvallisuudelle muun muassa siksi, että EU:n YTPP-operaatioiden pääsy Naton rakenteisiin voidaan mahdollisesti estää; katsoo, että tilanne on kestämätön, ja kehottaa siksi painokkaasti kaikkia sidosryhmiä tekemään yhteistyötä vilpittömässä mielessä sellaiseen ratkaisuun pyrkimiseksi, jolla lisättäisiin yhteistyön virallisuutta ja ennakoitavuutta kaikilla tasoilla, jotta luotaisiin aito ja luja järjestöjen välinen suhde; suhtautuu myönteisesti keskusteluun EU:n tulevista sotilaallisen johdon valmiuksista, joiden on oltava yhteentoimivia ja yhteensopivia Naton kanssa, jotta varmistetaan yhteisen joukkovalikoiman mahdollisimman tehokkaat toimintavalmiudet;

60. korostaa tarvetta vahvistaa Nato-liittolaisten yhtenäisyyttä, solidaarisuutta ja lähentymistä; panee merkille liittolaisten väliset vakavat kiistat itäisen Välimeren alueella; suhtautuu myönteisesti Naton liennytysmekanismin käyttöönottoon; palauttaa mieliin huolensa siitä, että Turkki on hankkinut Venäjän S-400-ohjusjärjestelmän; painottaa, että on tärkeää toteuttaa lisää luottamusta lisääviä toimenpiteitä, jotka perustuvat vuoropuheluun ja keskinäiseen kunnioitukseen; pitää erittäin huolestuttavana Turkin käyttäytymistä, sillä maa on strategisesti tärkeä naapurivaltio ja Nato-liittolainen; kehottaa Turkkia välttämään uusien provosoivien ja vakautta horjuttavien toimien toteuttamista ja kannustaa sitä noudattamaan sellaista ulko-, turvallisuus- ja sisäpolitiikkaa, joka on EU:n ehdokasvaltion ja Nato-liittolaisen velvoitteiden mukaista ja vastaa maahan kohdistuvia odotuksia;

61. palauttaa mieliin, että sekä EU:n että Naton perustana ovat yhteiset demokraattiset periaatteet; muistuttaa, että Pohjois-Atlantin sopimus on suoraan sidoksissa YK:n peruskirjaan; kehottaa Natoa vaatimaan jäseniltään, että kaikkia YK:n peruskirjan artikloja noudatetaan täysimääräisesti; korostaa, että transatlanttinen kumppanuus edellyttää paitsi vahvoja sotilasvoimia myös vahvoja ja kriisinsietokykyisiä yhteiskuntia; painottaa vastavuoroisesti vahvistavaa yhteyttä vahvojen, sääntöpohjaiseen kansainväliseen järjestykseen pohjautuvien demokraattisten perustojen ja vahvan transatlanttisen kumppanuuden välillä ja toteaa, että demokratioidemme pysyvyys voidaan varmistaa vain niiden yhteisvaikutuksella; tukee presidentti Bidenin hallinnon esittämää ajatusta maailmanlaajuisesta demokratioiden huippukokouksesta; kehottaa lisäämään toimia, joissa otetaan huomioon nuorten sukupolvien korkeat odotukset ja joilla mahdollistetaan nuorten osallistuminen demokraattisiin prosesseihimme, ja esittelemään heille selkeästi yhteiskuntiemme strategisia haasteita, jotta varmistetaan, että he osallistuvat näiden kriittisten kysymysten tarkasteluun ja tukevat aktiivisesti yhteisiä toimiamme;

62. palauttaa mieliin, että EU:n vahvempaa roolia turvallisuuden ja puolustuksen alalla kuvattiin Eurobarometri-tutkimuksissa unionin kansalaisten ensisijaiseksi tavoitteeksi; ehdottaa, että EU:n ja Naton välistä yhteistyötä sekä laajasti ottaen turvallisuus- ja puolustuskysymyksiä olisi pohdittava tulevassa Euroopan tulevaisuutta käsittelevässä konferenssissa, jotta varmistetaan, että kansalaiset saavat äänensä kuuluviin;

63. palauttaa mieliin ennakoivan, tehokkaan ja avoimen viestinnän merkityksen sekä EU:ssa että sen ulkopuolella ja kehottaa tiivistämään strategisesta viestinnästä vastaavan Naton ja EU:n henkilöstön välistä yhteistyötä entisestään erityisesti disinformaation, ulkomaisen sekaantumisen ja kyberhyökkäysten torjumiseksi strategisesti tärkeillä alueilla, kuten Länsi-Balkanin ja itäisen kumppanuuden maissa; kehottaa parantamaan tiedonvaihtoa kyberhyökkäysten tunnistamiseksi, jotta voidaan lisätä reagointikykyä; painottaa kuitenkin, että sekä EU:n että Naton on säilytettävä omat riippumattomat valmiutensa; kannattaa ehdotusta, joka koskee riippumattomien osaamiskeskusten perustamista strategisesti tärkeillä alueilla puhuttujen vieraiden kielten opiskelua varten;

64. korostaa parlamentaarisen diplomatian merkitystä ja kehottaa jälleen vahvistamaan Naton parlamentaarisen yleiskokouksen roolia; suosittaa, että Naton parlamentaarisen yleiskokouksen pysyvä komitea antaa suhteista Naton parlamentaariseen yleiskokoukseen vastaavalle Euroopan parlamentin valtuuskunnalle täysivaltaisen aseman, joka ilmentää EU:n ja Naton yhteistyön tärkeyttä; kehottaa järjestämään Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunnan ja Yhdysvaltojen edustajainhuoneen ulkoasiainvaliokunnan yhteisen kokouksen, jotta voidaan keskustella transatlanttisen kumppanuuden yhteisistä turvallisuusuhista ja siitä, miten EU:n ja Naton tehostettu yhteistyö voisi auttaa niiden torjumisessa;

65. pitää myönteisenä, että Naton pääsihteeri osallistui 15. joulukuuta 2020 pidettyyn komission jäsenten kollegion kokoukseen ensimmäistä kertaa, mikä sisälsi vahvan viestin molemminpuolisesta sitoutumisesta Naton ja EU:n välisen kumppanuuden vahvistamiseen; esittää kiitoksensa Naton pääsihteerille Jens Stoltenbergille tämän johtajuudesta ja määrätietoisuudesta EU:n ja Naton suhteiden edistämisessä, mikä vastaa EU:n johtajien asettamia tavoitteita ja painopisteitä;

o

o o

66. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Naton pääsihteerille, Euroopan puolustusvirastolle, EU:n ja Naton jäsenvaltioiden hallituksille ja kansallisille parlamenteille sekä Naton parlamentaariselle yleiskokoukselle.